

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/524/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112229614
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112229614.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 36 862 711 proti odporcovi E. F., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom G. nad Y., M. II XX/X, o zaplatenie 113,15 € s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 113,15 € s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 48,21 € od 28.01.2010 do zaplatenia, zo sumy 32,80 € od 28.02.2010 do zaplatenia, zo sumy 30,48 € od 28.03.2010 do zaplatenia, zo sumy 1,66 € od 28.04.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade zaplateného súdneho poplatku 16,50 € a v trovách právneho zastúpenia 58,37 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 06.11.2012 proti odporcovi domáhal zaplatenia celkom sumy 113,15 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 48,21 € od 28.01.2010 do zaplatenia, zo sumy 32,80 € od 28.02.2010 do zaplatenia, zo sumy 30,48 € od 28.03.2010 do zaplatenia, zo sumy 1,66 € od 28.04.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO 35 763 469 ako postupca uzavrela s navrhovateľom ako postupníkom dňa 16.12.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol o.i. odplatný prevod pohľadávok voči odporkyni. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.01.2010 na sumu 48,21 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.02.2010 na sumu 32,80 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.03.2010 na sumu 30,48 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.04.2010 na sumu 1,66 €. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa odporca dostal do omeškania a navrhovateľ má i nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia. Odporca dlžnú sumu doteraz neuhradil.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 22.10.2013 č.k. 27C/524/2012-36 tak, že návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že navrhovateľ si v konaní nesplnil riadne dôkaznú povinnosť, v dôsledku čoho neuniesol dôkazné bremeno a súd musel konštatovať,

že jeho návrh na začatie konania bol v celom rozsahu nedôvodný. Navrhovateľ totiž v konaní neoznačil a ani nepredložil žiadnu zmluvu alebo iný právny úkon, na základe ktorého by medzi jeho právnym predchodcom a odporcom vznikol akýkoľvek právny (záväzkový) vzťah. Je pravdou, že zmluva o pripojení v zmysle § 43 z.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinného v čase vystavenia faktúr právnym predchodcom navrhovateľa, nemusela mať obligatórne písomnú formu, avšak navrhovateľ v konaní vôbec ani inými čo i len nepriamymi dôkazmi (napríklad dodatok k zmluve o pripojení, komunikácia s odporkyňou atď.) nepreukázal, na základe akého právneho titulu boli odporcovi vystavené faktúry č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, na žalovanú sumu. Navrhovateľ v konaní predložil výlučne uvedené faktúry, ktorými bola odporcovi vyúčtovaná cena za komunikačné služby, ktoré ale samy osebe predstavujú iba jednostranný právny úkon právneho predchodcu navrhovateľa a nemožno z nich bez ďalšieho vyvodiť existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktorá skutočnosť je z hľadiska hmotného práva rozhodujúca pre konštatovanie opodstatnenosti nároku navrhovateľa. Súd potom vo veci rozhodoval v stave dôkaznej núdze, ktorú v danom prípade musel pričítať na ľarchu navrhovateľa tak, že návrh na základe uvedených dôvodov súd návrh zamietol v celosti ako nedôvodný.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co/99/2014-48 zo dňa 17.02.2014 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že avrhovateľ predložil súdu okrem faktúr aj podrobné mesačné výpisy pre telefónne číslo XXXXXXXXXXXX za účtované obdobia, kde sú uvedené konkrétne volané čísla pri odchádzajúcich hovoroch a odoslané SMS, MMS a iné služby z uvedeného telefónneho čísla. Z tohto dôkazu vyplýva, že zo strany navrhovateľa došlo k poskytnutiu elektronických komunikačných služieb pre dané telefónne číslo a z faktúr vyplýva, že tieto boli vyúčtované odporcovi, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa tieto služby využíval (telefonoval jemu známym osobám, ktorým patria telefónne čísla uvedené vo výpise). Navrhovateľ tvrdil, že odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky. Odporca, ktorý riadne prevzal návrh na začatie konania s poučením súdu o povinnosti tvrdenia a o dôkaznej povinnosti aj predvolanie na pojednávanie (viď doručenka k č.l.33), netvrdil ani nepreukazoval opak. Predovšetkým netvrdil, že by nevyužíval uvedené služby. Aj v prípade, ak by skutočne právny titul resp. dôvod (zmluva o pripojení) vzniku právneho vzťahu medzi účastníkmi neexistoval, z vykonaného dokazovania možno mať za to, že k poskytnutiu plnenia zo strany navrhovateľa v prospech odporcu došlo, čo je skutkovým základom predvídaným príslušnou právnou normou upravujúcou bezdôvodné obohatenie. Súd prvého stupňa v rámci hodnotenia dôkazov podľa § 132 O.s.p. je povinný konfrontovať tvrdenia účastníka s predloženými dôkazmi. V danej veci nenastala situácia, že súd prvého stupňa mal vyvodzovať tvrdenia z predložených dôkazov, pretože navrhovateľ v návrhu tvrdil všetky významné skutočnosti, o ktoré oprel uplatnený peňažný nárok. Tieto tvrdenia neboli spochybnené odporcom. Poukázal na sporový charakter tohto konania, v ktorom platí princíp kontradiktórnosti, keď postup podľa § 120 ods. 1 druhá veta O.s.p. je výnimkou a prichádza do úvahy za situácie, že vykonanie iných dôkazov prichádza do úvahy vtedy, ak sú tieto dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ak mal súd prvého stupňa pochybnosti o uplatnených nárokoch navrhovateľa z dôvodov, ktoré vymedzil vo svojom rozhodnutí, mal zákonnú možnosť vykonania tých dôkazov, ktoré neoznačil žiaden z účastníkov konania.

Súd vo veci opätovne rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 v spojení s § 372u a § 200ea ods. 1 O.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku spolu s poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Vychádzal z návrhu, faktúr č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, prehľadu dlžných súm odporcu, Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb spoločnosti T- Mobile Slovensko, a.s., dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 18.12.2008, ostatného spisového materiálu a zistil nasledovné:

Z dodatku k zmluve o pripojení, ktorú navrhovateľ doložil až v odvolacom konaní, uzavretého medzi podnikom: T- Mobile Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019 a účastníkom: odporcom dňa 18.12.2008 (t.č. XXXXXXXXXXXX, SIM XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX) vyplýva, že odporca si u právneho predchodcu navrhovateľa objednal službu pod názvom 100Viac, v dôsledku čoho mu právny predchodca navrhovateľa odpredal MT typu Nokia 5310 repro za kúpnu cenu 0,03 €/1,- Sk za podmienky doby viazanosti na 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 331,94 €/ 10 000,- Sk.

Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry: XXXXXXXXXXXX splatnú 27.01.2010 na sumu 48,21 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.02.2010 na sumu 32,80 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.03.2010 na sumu 30,48 €, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27.04.2010 na sumu 1,66 € za poskytovanie elektronických komunikačných služieb.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011, postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi navrhovateľovi.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,

Podľa § 3 ods. 3 cit.zák. z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Obč.zák. v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 5 Obč.zák. v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o pripojení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Obč.zák. v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o pripojení zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danej veci je predmetom konania nárok navrhovateľa na zaplatenie faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu elektronických komunikačných služieb a jeden poplatky za oneskorenie platby.

Keďže zákon pre platnosť zmluvy o pripojení nevyžaduje písomnú formu, možno konštatovať, že v danom prípade došlo medzi účastníkmi k ústnemu uzavretiu tejto zmluvy pre telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, čo vyplýva predovšetkým z dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 18.12.2008, ktorú však navrhovateľ súdu doložil až v odvolacom konaní (dňa 11.11.2013), a ktorý súd potom nemohol zohľadniť v pôvodnom rozsudku zo dňa 22.10.2013. Takémuto záveru potom v spojení s predmetným dodatkom nasvedčujú i navrhovateľom predložené faktúry vystavené pre odporcu vo vzťahu k telefónnemu číslu XXXXXXXXXXXX, ktorými jeho právny predchodca vyúčtoval odporcovi poskytnuté služby.

Po právnej stránke mal súd za to, že zmluva o pripojení v znení s dodatku zo dňa 18.12.2008, je zmluvou uzavretou podľa § 43 z.č. 610/2003 Z.z. a súčasne má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2 písm. a/, b/ a § 3 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa v predmetnom právnom vzťahu vystupoval ako predávajúci a odporca ako spotrebiteľ, ktorý pri uzavieraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Odporca je v dodatku ale i vo faktúrach označený menom, priezviskom, adresou, v dodatku i rodným číslom, pričom ho podpísal ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Podľa § 3 ods. 3 cit.zák má spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami s tým, že i na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Súd vychádzal i z právneho názoru, vysloveného Najvyšším súdu SR v uznesení sp.zn. 5MCdo 20/2009 zo dňa 25.01.2011, publikovaného pod R 36/2013, že zmluva o pripojení vymedzená v § 43 zákona č. 195/2000 Z.z. a od 31. decembra 2003 v § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, i keď v Občianskom zákonníku nie je výslovne upravená ako spotrebiteľská zmluva. Zmluvu o pripojení (§ 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách, resp. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách), ktorou sa podnik zaviazal fyzickej osobe, ktorá nie je podnikateľom, poskytovať alebo sprístupniť verejnú telekomunikačnú službu, treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami. S týmto zákonným ustanovením korešponduje i znenie § 53 ods. 1 Obč. zák. podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnenú cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, súd zistil, že navrhovateľ s odporcom uzatvoril podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré odporca akceptoval. V zmluve v spojení s dodatkom bola

dohodnutá cena i poplatky za poskytnuté služby v súlade s platnými cenníkmi právneho predchodcu navrhovateľa. Zmluvou o pripojení sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal odporcovi zabezpečiť služby určené v zmluve a odporca sa zaviazal zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami v súlade s podmienkami určenými právnym predchodcom navrhovateľa. Dodatkom zo dňa 18.12.2008 došlo medzi stranami k dohode o type účastníckeho programu a k odpredaju mobilného telefónu odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa v rámci predmetného právneho vzťahu vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté plnenia v sume spolu 111,49 €, ktorú odporca doteraz navrhovateľovi neuhradil, a preto ho súd podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. zaviazal na jej zaplatenie. Súd odporcu zaviazal i na zaplatenie sumy 1,66 € titulom poplatku za oneskorenie platby, nakoľko odporca podpisom zmluvy, resp. dodatku sa zaviazal zaplatiť i poplatky za podmienok určených právnym predchodcom navrhovateľom a vo výške, stanovenej cenníkom právneho predchodcu navrhovateľa, pričom výška poplatku je vzhľadom na nezaplatenú cenu služieb odporcom podľa názoru súdu primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Keďže odporca dobrovoľne neplnil navrhovateľom vyfakturované sumy, dostal sa s plnením dlžnej sumy do omeškania. S platením ceny za poskytnuté služby vo výške 48,21 € sa dostal do omeškania dňa 28.01.2010, vo výške 32,80 € dňa 28.02.2010, vo výške 30,48 € dňa 28.03.2010, vo výške 1,66 € dňa 28.04.2010. Základná úroková sadzba ECB platná od 13.05.2009 do 12.04.2011 bola 1%. Navrhovateľovi teda patrí úrok z omeškania 9 % ročne z jednotlivých dlžných súm od prvého dňa omeškania až do zaplatenia.

Na základe všetkých uvedených okolností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal..

Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi, priznal náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku 16,50 € a v trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 87,44 € predstavovali odmenu za 3 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu), podanie návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu), podanie odvolania (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) a 16,60 € (t.j. spolu suma 49,80 €), náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 2 x 7,63 € a 1 x 7,81 €, (spolu 15,26 € + 7,81 €), DPH 14,57 €. Takto vyčíslené trovy navrhovateľa však považoval súd za neprimerané voči pohľadávke, ktorá bola predmetom sporu, a preto ich náhradu v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. znížil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku 16,50 € a v trovách právneho zastúpenia v hodnote dvoch právnych úkonov vo výške 16,60 €, 1 x režijný paušál 7,63 €, 1 x režijný paušál 7,81 €, a DPH 9,73 €, spolu suma trov právneho zastúpenia 58,37 €. Trovy právneho zastúpenia sa súdu javili ako neprimerané jednak vzhľadom na výšku pohľadávky a jednak z dôvodu, že išlo o žalobu, ktorú navrhovateľ podáva vo viacerých prípadoch. Žalobný návrh bol vo forme vopred pripraveného textu, v ktorom sa iba mechanicky menili účastníci a výška pohľadávky. V danej veci ide o hromadné uplatňovanie pohľadávky nízkej hodnoty, čím bola daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby (možnosť využitia na obdobné, resp. druhoivo identické písomné podania adresované väčšiemu počtu osôb skôr vyhotovených podaní v elektronickej podobe). Celkom bez povšimnutia okrem toho nebolo možno ponechať ani to, že právo účastníka na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať nikomu, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť vo väčšom rozsahu, nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca, či viacerých zamestnancov). Tieto skutočnosti súd považoval

za okolnosti odôvodňujúce primerané zníženie náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v dvoch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí odvolanie obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.